

15/03/2019

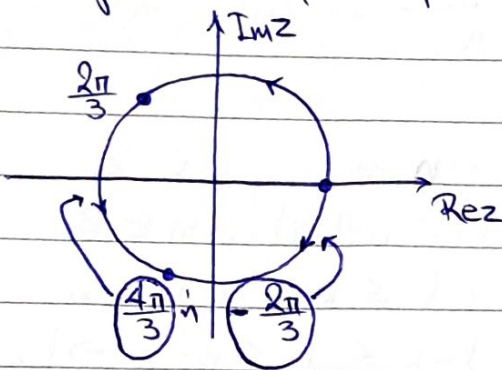
$\forall z^n = w, n \in \mathbb{N}, w \in \mathbb{C}^*$ έχει n διαφορετικές μιγαδικές ρίζες,
 $\omega \quad z_k = \sqrt[n]{|w|} e^{i \frac{\arg w + 2k\pi}{n}} = \sqrt[n]{|w|} e^{i \frac{\text{Arg} w + 2k\pi}{n}}, k=0, \dots, n-1$

$\xrightarrow{w=1} \forall \zeta^n = 1, n \in \mathbb{N} = \{1, 2, 3, \dots\}$ έχει n διαφορετικές μιγαδικές ρίζες: $\zeta_k = e^{i \frac{2k\pi}{n}}, k=0, \dots, n-1$

(Π.Χ.) για $n=2$, έχουμε τις ρίζες: $\zeta_0 = 1, \zeta_1 = e^{i\pi} = -1$ και
 ευθεία τάντα

για $n=3$, έχουμε:

$\zeta_0 = 1, \zeta_1 = e^{i \frac{2\pi}{3}}, \zeta_2 = e^{i \frac{4\pi}{3}} = e^{-i \frac{2\pi}{3}}$

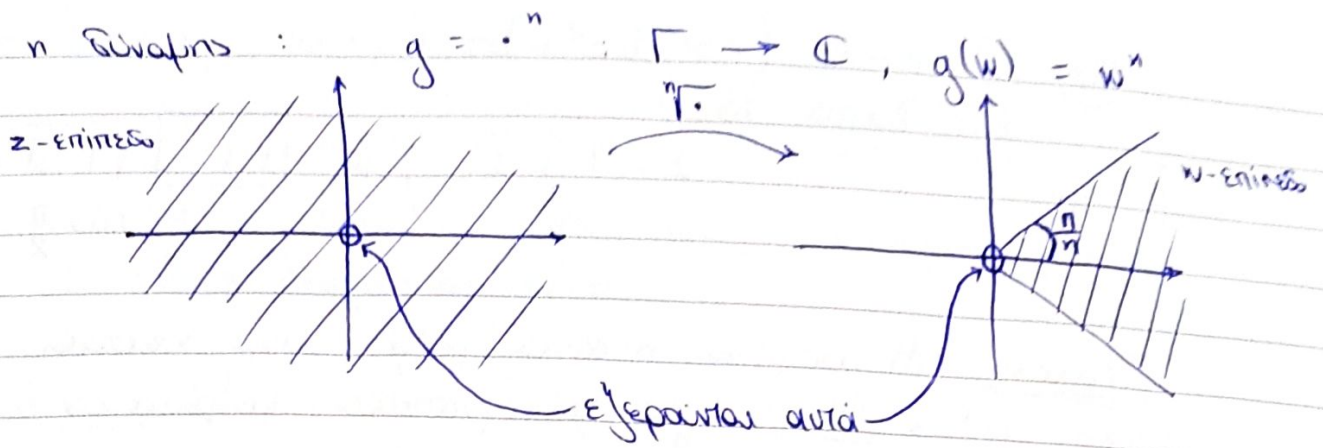
Ορισμός: Η συνάρτηση: $\sqrt{\cdot} : z \mapsto \sqrt{z} := \sqrt{|z|} e^{i \frac{\text{Arg} z}{n}}$, για
 $z \in \mathbb{C}^* = \mathbb{C} \setminus \{0\}$ και $\sqrt{0} := 0$, για όλα $n \in \mathbb{N}$.

Ουσιώδης είναι η συνάρτηση της n -οστής ρίζας.

Παρατήρηση: $\sqrt[n]{w} = z_0$, ρίζα της $z^n = w$

Παρατήρηση: Η συνάρτηση n -οστής ρίζας (αριθμικά: $\sqrt{\cdot} : \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C}$)
 είναι επέκταση της συνάρτησης της n -οστής ρίζας στο $[0, \infty)$
 δηλ. της: $\sqrt[n]{r} = e^{(\ln r)/n}, r > 0$ και $\sqrt{0} = 0$

Παρατήρηση [Απόδειξη: άσκησε, βλ. Σημειώσεις]:
 Η συνάρτηση της n -οστής ρίζας: $\sqrt{\cdot} : \mathbb{C} \rightarrow \sqrt[n]{\mathbb{C}} \setminus \{0\}$
 $\sqrt{\cdot} : \mathbb{C} \rightarrow \sqrt[n]{\mathbb{C}} = \{0\} \cup \{w \in \mathbb{C}^* : -\frac{\pi}{n} < \text{Arg} w \leq \frac{\pi}{n}\}$
 είναι 1-1 και επί με αριστοποίηση του περιορισμού της συνάρτησης

Παρατήρηση: Με τον ορισμό της συνάρτησης n -οστής ρίζας οι ρίζες της $z^n = w$, $w \in \mathbb{C}^*$, είναι οι :

$$z_k = \sqrt[n]{w} e^{i \frac{2k\pi}{n}}, \quad k=0, \dots, n-1$$

$$= z_0 \cdot e^{i \frac{2k\pi}{n}}$$

(Π.Χ) για $n=2$ προκύπτει : $z^2 = w \Leftrightarrow z = \pm \sqrt{w}$, $w \in \mathbb{C}^*$

αφαι $e^{i0} = 1$ και $e^{i\pi} = -1$.

[προέκυψε από τον τύπο $z_k = \sqrt[n]{|w|} e^{i \frac{\arg w + 2k\pi}{n}} = \sqrt[n]{|w|} e^{i \frac{\arg w + 2k\pi}{n}}$

$$z_0 = \sqrt[n]{|w|} e^{i \frac{\arg w}{n}} = \sqrt{w}$$

$$z_1 = \sqrt[n]{|w|} e^{i \frac{\arg w}{n}} e^{i\pi} = -\sqrt[n]{|w|} e^{i \frac{\arg w}{n}} = -\sqrt{w}$$

Παραδείγματα (SUPER-TRIVIAL-SOS) :

Να επιλυθεί $az^2 + bz + c = 0$, $a, b, c, z \in \mathbb{C}$, $a \neq 0$.

Λύση :

$$az^2 + bz + c = 0 \Leftrightarrow z^2 + \frac{b}{a}z + \frac{c}{a} = 0 \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow \left(z + \frac{b}{2a}\right)^2 = \frac{b^2 - 4ac}{4a^2} \quad \begin{array}{l} \text{από την} \\ \text{4η παρατήρηση} \end{array}$$

$$\Leftrightarrow z = -\frac{b}{2a} \pm \sqrt{\frac{b^2 - 4ac}{4a^2}} \in \mathbb{C} (!!!)$$

η έκταση του υποτίθεται ότι η συνάρτηση 2-οστής ρίζας

(π.χ) $z^2 = -1 \Leftrightarrow az^2 + bz + c = 0$, με $a=c=1, b=0$

Εχει λύση w:

$$z = \pm \sqrt{-1}, \text{ με } \boxed{\sqrt{-1}} = \sqrt{|-1|} e^{i \frac{\text{Arg}(-1)}{2}} = e^{i \frac{\pi}{2}} = \cos \frac{\pi}{2} + i \sin \frac{\pi}{2} = \boxed{i}$$

Προσοχή: Η συνάρτηση n-οστής ρίζας είναι ανεξάρτητη της πραγματικής ρίζας μόνο για μη αρνητικούς πραγματικούς $r \geq 0$:

(π.χ)

$$\sqrt[3]{-1} = \sqrt[3]{|-1|} e^{i \frac{\text{Arg}(-1)}{3}} = e^{i \frac{\pi}{3}}$$

ακριβώς
συνάρτησης n-οστής ρίζας

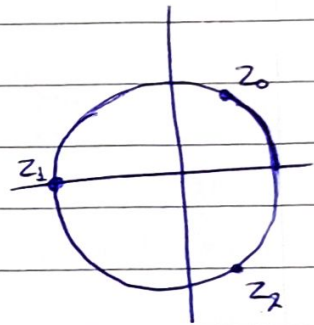
(ΚΑΙ ΟΧΙ $\sqrt[3]{-1} = -1$!!!, όπως κάποια φορά ορίζεται
ως πραγματικός).

[Το ότι κάποια φορά λέμε « $\sqrt[3]{-1} = -1$ » οφείλεται στο ότι
η εξίσωση $z^3 = -1$ έχει τρεις διαφορετικές μιγαδικές ρίζες,

w: $z_0 = \sqrt[3]{-1} = e^{i \frac{\pi}{3}}$

$$z_1 = e^{i \frac{\pi}{3}} e^{i \frac{2 \cdot 1 \cdot \pi}{3}} = e^{i \pi} = -1$$

$$z_2 = e^{i \frac{\pi}{3}} e^{i \frac{2 \cdot 2 \cdot \pi}{3}} = e^{i \frac{5\pi}{3}} = e^{-i \frac{\pi}{3}}$$

3.2 Επίλυση της $e^z = w$ και λογαριθμική συνάρτηση

Έστω $w \in \mathbb{C}^*$ θέλουμε να επιλύσουμε την εξίσωση $e^z = w$

[Απαι $|e^z| = |e^{\text{Re}z + i\text{Im}z}| = |e^{\text{Re}z}| > 0$, για $w=0$ η εξίσωση
δεν έχει λύση.]

Επίλυση: $e^z = e^{x+iy} = \underbrace{e^x}_{>0} \cdot \underbrace{e^{iy}}_{\substack{\text{μιγαδική} \\ \text{μοναδιαία} \\ \text{παραστάση} \\ \text{του } w \text{ σε πολική} \\ \text{μορφή}}}} = w = |w| \cdot e^{i \text{Arg} w}$

$$\Leftrightarrow e^x = |w| (>0) \text{ και } y = \text{arg} w = \text{Arg} w + 2k\pi, \text{ } k \in \mathbb{Z}$$

↳ άρα έχουμε άπειρα y που να το ικανοποιούν

Συνοψως, οι ριζες της $e^z = w$ είναι οι:

$$z_k = \ln |w| + i(\operatorname{Arg} w + 2k\pi), \quad k \in \mathbb{Z}$$

[όπου $\ln : (0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}$ είναι η αντίστροφη της $\exp : \mathbb{R} \rightarrow (0, \infty)$ οι οποίες θεωρούνται γνωστές]

Ορισμός: Η συνάρτηση $\log : z \mapsto \log z := \ln |z| + i \operatorname{Arg} z, z \in \mathbb{C}$ ονομάζεται λογαριθμική συνάρτηση (και η τιμή $\log z$ ονομάζεται λογαριθμός του $z \in \mathbb{C}^*$)

Παρατηρήσεις:

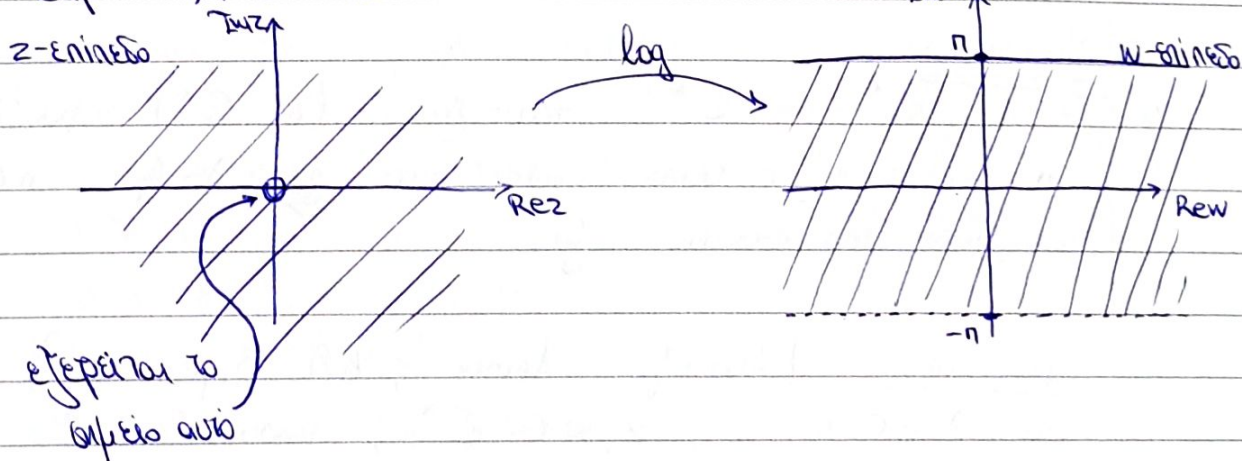
α. Η λογαριθμική συνάρτηση στο \mathbb{C}^* είναι επέκταση του φυσικού λογαριθμού στο $(0, \infty)$

β. [Απόδειξη: άσκηση, βλ. σημειώσεις]

Η λογαριθμική συνάρτηση $\log : \mathbb{C}^* \rightarrow \log(\mathbb{C}^*) = \underbrace{\{w \in \mathbb{C} : -\pi < \operatorname{Im} w \leq \pi\}}_{\Lambda}$

είναι 1-1 και επί με αντίστροφη του περιορισμού της εξέτασης στο Λ , η οποία είναι δηλαδή η εξέτασι συνάρτηση

$$\exp : \Lambda \rightarrow \mathbb{C}^*$$

γ. Με τον ορισμό αυτόν προκύπτει ότι οι ριζες της $e^z = w$ είναι οι: $z_k = \log w + 2k\pi i, \quad k \in \mathbb{Z}$

δ. Πολλές φορές η $\log : \mathbb{C}^* \rightarrow \mathbb{C}$ του ορισμού ερμηνεύεται

ως Log και ονομάζεται κύριος (ή πρωτεύων) κλάδος της πλει-
 οσηφής πολυαριθμικής συνάρτησης $z \mapsto \text{Log } z + 2k\pi i, k \in \mathbb{Z}$

Παράδειγμα: Να επιλυθεί ως προς $z \in \mathbb{C}$ η εξίσωση:

$$e^z = i \iff z = \underbrace{\log i}_{\text{κύριος}} + 2k\pi i, k \in \mathbb{Z}$$

$$= i \frac{\pi}{2}$$

13.3. Η συνάρτηση λ -δύναμης, $\lambda \in \mathbb{C}$

Ορισμός: Η συνάρτηση $\cdot^\lambda : z \mapsto z^\lambda$, $z \in \mathbb{C}^*$
 με $z^\lambda := e^{\lambda \log z}$, ονομάζεται
 συνάρτηση της λ -δύναμης και
 η τιμή z^λ ονομάζεται λ -δύναμη του z
 και $\lambda \in \mathbb{C}$.

$\text{Arg} : \mathbb{C}^* \rightarrow (-\pi, \pi]$
 $\log : \mathbb{C}^* \rightarrow \mathbb{C}$

Όταν βλέπουμε \log θα θυμόμαστε τον προηγούμενο ορισμό.

Παράδειγμα: $i^i = e^{i \log i} = e^{i^2 \frac{\pi}{2}} = e^{-\frac{\pi}{2}} \quad (\in \mathbb{R} !!!)$

Παρατηρήσεις:

a. $\cdot^\lambda : \mathbb{C}^* \rightarrow \mathbb{C}^*$ ταυτίζεται (στο \mathbb{C}^*) με $\lambda = n \in \mathbb{Z}$ με
 τη συνάρτηση n -οστής δύναμης και για $\lambda = \frac{1}{n}$, $n \in \mathbb{N}$, με τη
 συνάρτηση της n -οστής ρίζας.

b. Γιότητες: [Απόδειξη: Αόριστο, βλ. Σημειώσεις]

Για $\lambda, \mu \in \mathbb{C}$, $z, w \in \mathbb{C}^*$, ισχύουν $z^{-\lambda} = \frac{1}{z^\lambda}$

$z^\lambda z^\mu = z^{\lambda+\mu}$ και αν $\lambda \log z \in \Lambda = \{w \in \mathbb{C} : -\pi < \text{Im } w \leq \pi\}$
 επιπέδου $(z^\lambda)^\mu = z^{\lambda\mu}$, ενώ αν $z, w \in \Lambda$, επιπέδου
 $(zw)^\lambda = z^\lambda w^\lambda$

Δείτε π. (μη γενετικές) Αδείες στο Σημειώσεις, έως Α.26
 (σελ. 33)

Κεφάλαιο 2 : Τοπολογία του \mathbb{C} - Αξιοποιότητες του \mathbb{C} - Όρια και συνέχεια μίγξ. συν. μίγξ. μετ.

→ Τοπολογία του \mathbb{C}

§ 2.1 Όπως είδατε, το σώμα $(\mathbb{C}, +, \cdot)$ αντιστοιχεί $(\mathbb{R}^2, \|\cdot\|)$ και έτσι στον Ευκλείδειο χώρο \mathbb{R}^2 πάνω από το \mathbb{R} , εξορισμένο ε-
μινύειον, με τον εσωτερικό πολλαπλασιασμό:

$$(x_1, y_1) \cdot (x_2, y_2) := (x_1 x_2 - y_1 y_2, x_1 y_2 + x_2 y_1), \text{ όπου } (x_1, y_1), (x_2, y_2) \in \mathbb{R}^2$$

$$\left[\Rightarrow i^2 \underset{\text{αντιστοιχία}}{=} (0, 1) (0, 1) = (-1, 0) \underset{\text{αντιστοιχία}}{=} -1 \right]$$

$$\text{και } |z| = |x+iy| = \sqrt{x^2+y^2} = \|(x, y)\| \Rightarrow \text{Η απόλυτη τιμή του } z = \operatorname{Re} z + i \operatorname{Im} z \text{ αντιστοιχεί στην Ευκλ. νόρμα του διανύσματος } \|(\operatorname{Re} z, \operatorname{Im} z)\| \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \boxed{\text{Η τοπολογία του } \mathbb{C} \text{ είναι η τοπολογία του } \mathbb{R}^2}$$

Πιο συγκεκριμένα, ως προς τις τοπολογικές ιδιότητες του θεωρούμε το \mathbb{C} ως τον χώρο με νόρμα (επειδή είναι και πλήρης \mathbb{R} -χώρος Banach) $(\mathbb{C}, |\cdot|)$ ο οποίος αντιστοιχεί στον διδισδιάστατο Ευκλείδειο χώρο (πάνω από το \mathbb{R}) με νόρμα $(\mathbb{R}^2, \|\cdot\|)$ ο οποίος είναι μετρικός χώρος.

Ειδικότερα, ως νόρμα η απόλ. τιμή $|\cdot| : \mathbb{C} \rightarrow [0, +\infty)$ έχει τις αναγκαίες ιδιότητες, δηλ.:

$$|z| \geq 0 \text{ και } |z| = 0 \Leftrightarrow z = 0$$

$$|\lambda z| = |\lambda| \cdot |z|, \quad \lambda \in \mathbb{R}, z \in \mathbb{C}$$

$$|z+w| \leq |z| + |w|$$

και ~~α~~ επαίρει την απόσταση μεταξύ των $z, w \in \mathbb{C}$ (μετρική)

$$d(z, w) := |z-w|$$

με τις ιδιότητες:

$$|z-w| \geq 0 \text{ και } |z-w| = 0 \Leftrightarrow z=w$$

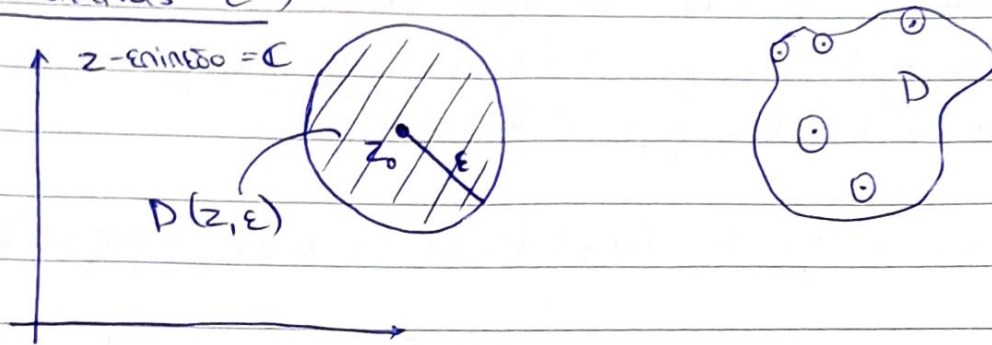
$$|z-w| = |w-z|$$

$$|z-w| \leq |z-a| + |a-w|, \text{ για } z, w, a \in \mathbb{C}$$

(Συμμενία):

Ορισμός: Ένα υποσύνολο $D \subset \mathbb{C}$ ονομάζεται ανοικτό, αν
 $\forall z \in D, \exists \epsilon > 0 : D(z, \epsilon) := \{w \in \mathbb{C} : |z-w| < \epsilon\} \subset D$

(και το $D(z, \epsilon)$ ονομάζεται ανοικτός κυκλικός δίσκος κέντρου z
και ακτίνας ϵ)

Ένα υποσύνολο ονομάζεται κλειστό, αν $\mathbb{C} \setminus D$ είναι ανοικτό.

Πρόταση 2.1.1: Ισχύουν όλες οι αντιστοίχες ιδιότητες ανοικτών
και κλειστών στον \mathbb{R}^2

Ορισμός: $\bar{D}(z, r) = \{w \in \mathbb{C} : |z-w| \leq r\}$: κλειστός κυκλι-
κός δίσκος κέντρου z , ακτίνας $r > 0$

$\partial D(z, r) = \{ \dots = r \}$: κύκλος

Όλα τα βρετικά ορίζεται ανάλογα (Άσκηση: επανάληψη)
Εσωτερικό σημείο ενός υποσυνόλου $D \subset \mathbb{C}$, εξωτερικό σημείο,
συνοριακό σημείο, εσωτερικό σύνολου D , εξωτερικό σύνολου D ,
είσοδος σύνολου D , κλειστή δίσκη, μεσοσφαιρικό σημείο, σημείο
συσσώρευσης, σημείο επαφής

→ Άσκηση 2f (αντίστροφη τριχ. ανισότητα)